

מדור הבחינות

אוניברסיטת בר-אילן

מינהל הסטודנטים

מספר סידורי 1725373

שם לבן השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט לכתוב כאן.

מס' מח': 9

שנת: תשמ"ז סמסטר: 1 מועד: 2 מטלה: 1

קורס: 99 929 01 משפט מוסלמי

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 95.050 94

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

1. הבחינה תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
2. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
3. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
4. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעת.
5. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
6. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידית של הקורס.

1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפצייך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת שנה"ל תש"ל סמסטר א' מועד א'

בה/3א

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תש"ל סמסטר א' מועד א'
 מס' קורס 99-929-01
 מחלקה P-602N תאריך 31/3/17
 המרצה ז"ר (קאני) אילן טנאקא
 מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם הסטודנט _____
 מס' ת"ז _____
 מחלקה _____
 מספר קורס _____
 תאריך _____ שעה _____
 שם המרצה _____

מספר סידורי 1725373

אוניברסיטת בר-אילן

שובר השתתפות בבחינה

מס' המדבקה _____
 מחברת מס' _____ מתוך _____ מחברות
 שם המשגיח _____

4) כדי לעמוד על היקף הסכום של כתיב הדתים השונים יש שים לב למקור הסכום. סכום כתיב הדתים נקבעת גם

5) אגב המנדט (שחולק במשפט הישאל) ואילו אגב הדתים (שנים ישנו הסדר שבצדו גם אגב המנדט). קטוב כתיב-דת

דתיים רשאים לדון בעניני: נשואין, זניין, מנוג, כשרות יחסין, אפסטרופס ומשמורג יודים, ס' פ' מפעל אס' ד לחוק והכונצורה

העולמאניג, שם מופיעה סכום עתיב לחכה יוג, אשר יחידה חק אגב הדת השונים. כך, למשל נענה אגב הדת השונים

סכום לדון בתביעה אבהוג ובעניני יחולה. סכום אשר לא נענה זכור כתיב הדת השונים. עם זאת, הסדר זה לא

נשמר באופן מדויק מאז החקיקה הומנדטורג. בעקבות חוק היחולה אין אגב הדת השונים סכום לדון ביחולה (כן בהסכום

הצדדים) משום שהסכום העניניג הועברה אגב משפט אצחיים באופן קטוב.

במקור לסכום הכונצורה פוטוג סכום היה השנים חכה יוג: לפי ס' ג' היה שני דן לא חק אגב מוסלמים שהם נעים

ישואים אלא גם אגב מוסלמים הועפוס לפי חוק מדינת האזים שהם לסכום היה שני! לאור, ביהוד השנים בארץ הממכה

זכור לפי כתיב שנים בעולם (כמדינה שחוק יש סכום זכור שני מקומ) ובעק הדת של מחזיים ב החול. במקומה אפיק, סכום

הכונצורה פוטוג אכן לחכה מאז יוג משארה כתיב הדתים.

אוסף ואצין כי ביהוד השנים ממונה גם על עניני חקדשם דתיים, גם זו סכום עניני חלופה.

תקון 5 לחוק כתיב משפט לעניני משפחה השנים זכור על סכום כתיב הדת השונים, אך ענין סכום חכה יוחם אגב דת דתיים

אחרים. הענין אמנם לא ביטל סכום לפי ביהוד אך צימצם אוג מאז, משום שבעקבות הסקה סכום זהיוג באעדי (אמנם

בענין נשואין וזיושין, שנשאר סכום הבאעדי). באופן מהוג מחשיך ביהוד דתן באוג תמומים, אך כגם זו לא סכום

באעדיג שלו, וזכן נוצר תנאי סכום: על גביה מומד איש (אמנם נשואין וזיושין) יכולה להיות מושג חן זכיהוד השנים חן

לביש לעניני ומשמה. באש הענינה הקולטור היא הערכה הכוללת אליה הושגה הגיעה (עיקרון כיבוד הענינוג).

מובן שגיוון זה הלפע באופן מהוג על סכום ביהוד השנים נמוקן זה שגור הוא שחוק כמחולק הסכום, אך מחזית היקף

הנשואים בהם הוא רשאי לדון - הוא לא נענה.

לחוק תקון זה והלפע סכום לפי ביהוד השנים ענין חכה מנו של ביהוד חכני, אפוטא, משום שבביהוד חכני נעשה כריכה אבער

ביושין כתיב לדון בענינים נוספים, ואילו ביהוד השנים אין צורך בכריכה, הוסמט היא סכום ישירה שלו כפי (נשואי המעמד האש,

לא רק באעדיה אפיק זהיוג זיושין.

הערות המרצה

י"ס: מאז
32

[This section contains faint, illegible text that appears to be bleed-through from the reverse side of the page.]

הערות המרצה

[This section contains faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

5

הצגת הליכה - מוסאוי ושמאל ימנה אך בצורה פתוחה. הוא סובר כי הדרך זמורה על האיסלום בעדן המודני. צריך לזכור את כל תחומי הידע ולתאר את המדע וההרבה המודני אפילו של דני האיסלום. הם מקדים מאד בתחום המדעיים. כפי שאפשר חיים נוחים. בחוקן זה, אפילו זכורו הצגת זה המה של האיסלום החופשי.

מקור האיסלום, החופשי הוא אכן חזק וידידותי. אלו תנועה, מיסד האיסלום, היקל זמורה על הגבוי של הטקסטים כפי שהלש אר יצא. הוא מקדש את הקיימים ובעצם משמר מכלול טכנולוגי אקסט, אלא עסוק בפרשנות הטקסט ובגזירה הזקנה. המה בתחום אפילו. מקור האיסלום בעיראק, שתינה ידעו בהקדמות ושלגנו, ואכן, המודני האיסלום עם השנים מחלו בעולם אינה בדרך של דקדוק דוקטרינאלי אלא פשוט תלמידי. גשה זו פוגמת במה המודני עם המודני.

בחוקן זה, יש דימוין בין הצגת האיסלום - איבראלי - אפילו החופשי: הקו הליכה והמוסדיקה והיות קלדים. לשנים אחים בעולם מקורה האיסלום החופשי, אשר גם היא לא כדולה אקסט והיא ערכה לשנים מערכים. אכן, הצגת הליכה נפיל כוח בטוקיה, שם אומרה בעיר האיסלום החופשי-ה' השלשון העגמאני, ויגן וישע קלי היסטורי. עם זאת, ישנן רעיונות בין הגבוי, כך שניתן זמור להצגת הליכה הוא המה של האיסלום החופשי, אך לא דוקא הצגת מחשבת אלו בצורה חזק מדויקת.

בזמור, יש מקום זמור לדוקא הצגת הוואסטי מחשבת בצורה רעיונית דומה יותר. אלו החופשי, משום שהאיסלום החופשי אמנם לא הינה כדולה אקסט. אך היא הינה חכמה בחוקן זה. ליהא זמרה חכמה חכמה לפי תלמי החכמה. הצגת הליכה, זמורה זמור, אמנם מחזיקה חכמה אלו בצורה חכמה יותר מקלה. הם דוקא בהפדיר דר-מדינה (בזמור דר ליוניטה רג זמורה הפיטי) ונטיס להנטיס מאד אך החכמה, לא אפילו דניס חדשים, בחוקן זה הצגת הוואסטי יגור דומה לחופשי כי הוא משלב מורשת חכמה עם מצבאלו החיים. הם מחזיקים בין הטקסט לבין המחשבה, הם מקדשים אגב המקורה החכמה אכן מחזיקים לגבי החכמה.

זמן זמורה דוקא הם דומים יותר לחופשי, גם אם ישנה שהם קצת יותר דקדוקי בטקסט ומיסודו החכמה החופשי. בעולם דבר של החופשי עם החופשי.

יש לבין הצגת הליכה יש שאפילו מוזכרים. אלו הקיימים מהקלטה. קלה יי זמורה שאם חכמה היה זה הוא כחך מדחק מהטקסט. כמו שצריך הינה אפילו, גם הצגת הליכה אמנם בעיקר איטליה, אך בהצגת חופשי, תפסם נשורה בקרב האיטליה ואף חזקה עם.

יש לבין שם מהטיוון ההפוך לא מדויק זמור שהצגת הליכה (הוא המה של האיסלום החופשי, כי בפוסט של הליכה יש אכן ~~הוואסטי~~ חופשיים מקדשים את ארבעת האיסלום. אכן, אולי מחזיקים "היסטוריה" רעיונית הופסוה שלהם השלשון מהגבסה החופשי, אך זמורה הם אינם המה של איסלום אחר אלא משמשים כל הסיים וכל מקורה החכמה למעטם בארבעת האיסלום, וכן בהצגות שהצגתם כחמש, במקומה הקייסיון החכמה (דומה המצאה)

הערות המרצה

ידידותי
 חכמה
 חכמה

הערות המרצה

---

3) יש לבחון את המקור והמסמכים של האסכולה המאוכלת: המאכלים לא מסמכים רקם הקורא והסני, ולכן יש כן

סני, סנימי. מאכל מחזיק מאד את השימוש בחיג' : הוא אצל היתה חדיג' ומסורג אספר שנקרא "האס". מבחינת זהו

מקור השמיעה: מאד, האסכולה המאוכלת מאד מחזיק את השימוש בו. בנוסף, האסכולה מכירה גם קונצרטס וד"ק-אס", אך בחינה

מועטה, לא כמו החניפים. החידוש השמיעה של האסכולה הני (הוא התשובה שחייב מחזיק למינה אנשי מדינה. אנשי מדינה

חיו ליד הניא ולכן מניחים משקפים את העניינים הנפיש, וזהו מקור משפט חשב מאד להלכה.

האבטלה: אכן מוגזק ע' מועטה מחוקק, אך לא נעץ זומי שזה אלא קלח לחמי ההלכה הקודמים, שהי הואן מחזיק

זמסורג של החיג' ומינה אנשי מדינה. עם זאת, הוא אכן בחוג מחזיק אסקט מחזיקים, אך גם באג, זו עמדה שמניח

והיא לא מתקנת מט מ' שקדם זה. אמנם היא לא טוטאלית כמו החניפים, אך עדין שמניח.

הקלח "מבטחה": רעיון המבטחה הרבוע רק לאחר מאכל, בעקופת הקיסרון ההלכה א' או ע'אוי. בעקופת תמיג מדע ההלכה

(הק' השניג) שבה הרבטחה והאסלה. המאוכלת עוד לא דובר על האניצטס הציבור, ולכן כחור שמקור משפט זה לא יכל להלג

חלק מהמקורג הקלאסים של האסכולה המאוכלת.

לכן אם ההכרעה דונה לדיוק באסולה המאוכלת זה עולה להוסף את מקורג ההלכה המפורטים זעיל. ולכן את ההבטחה

לאניצטס ואת הניגח לחמי ההלכה הקודמים.

הערות המרצה

בידיון חטק
אין
בשאלות
מטלו
אין
למאכל
30

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

הערות המרצה

פרינט בע"מ

טל. 03-5604070